

ВІД РЕДАКТОРІВ ТОМУ

Видання *Записок Наукового товариства імені Т. Шевченка у Львові* відновлюється. Почати це відновлення випало філологічній секції. Незважаючи на значну часову відстань між останнім випуском і сьогоденним днем (останній том *Записок*, присвячений філологічним працям, вийшов у Львові 1937 р.), і оскільки видання продовжувало з малими перервами виходити в діаспорі, зберігаючи одну, почату ще у 1892 році нумерацію, ми, з погодження усіх світових центрів НТШ, продовжуємо її. Отже, наш том 221-й. Оскільки наші *Записки* є спадкоємцем попередніх, намагатимемося у виданні послідовно зберігати давню структуру, а також основні її розділи та рубрики. *Записки* повинні бути тематичними, присвячуватись філологічним чи історико-філософським наукам, фольклористиці й етнографії чи мистецтвознавству та являти собою наслідок праці відповідних секцій і комісій НТШ.

Маємо намір якнайширше залучати до участі в *Записках* учених українознавців із різних регіонів України, Росії, Білорусії та інших республік, з усіх країн. Для цього застосовуються різні форми, найчастіше — пряме запрошення авторів до участі в *Записках*. Поряд використовується така форма співпраці, як передруки робіт з питань українознавства, які являють інтерес для нашої науки. Наукові статті, матеріали, огляди, рецензії публікуються у тому вигляді, в якому вони були подані. Оскільки різні наукові школи дотримуються різних методологічних принципів, редактори тому не обов'язково поділяють їхні погляди на те чи інше питання. Сподіваємося у майбутньому й на дискусії з приводу різних проблем історії та теорії літератури. Творчу полеміку будемо тільки вітати.

У процесі редакційної підготовки *Записок* намагаємося не втручатися в авторські тексти, а також не змінювати авторських формулювань заголовків праць.

У публікований том увійшли статті й матеріали з літературознавства і мовознавства. Літературознавство репрезентоване 12 науковими статтями, що відображають літературознавчий процес на Україні XVII—XX ст. Давній період української літератури знайшов віддзеркалення у розвідках Богдани Криси і Мирослава Трофимука, новий і новітній — Ярослава Ісаєвича, Теофіля Комаринця, Володимира Міяковського, Віктора Свободи, Мирослава Мороза, Любомира Сеника, Олега Ільницького, Миколи Ільницького. Чотири статті присвячені тільки шевченкознавству. Григорій Грабович і частково Мирослав Трофимук порушують деякі теоретичні аспекти розвитку української літератури, Марія Габлевич присвячує свою розвідку проблемі європейського гуманізму на матеріалі Шекспірового «Гамлета».

Мовознавство засвідчене на сторінках публікованих *Записок* трьома статтями. У них зачеплені малодосліджені в українській науці питання лінгвістичного і палеографічного вивчення написів на іконах, що дає можливість встановлювати хронологію недатованих творів і визначити їх приналежність до українського середньовічного малярства (Лідія Коць-Григорчук), концепція Івана Франка зв'язку мови і духовності (Олександра Сербенська), стан і перспективи досліджень українських діалектів в межах республіки та поза її межами (Йосип Дзендзелівський).

Розділ «Матеріали» подає п'ять публікацій, «Критика і бібліографія» — огляд і три рецензії.

Зберігаючи давню українську наукову традицію, передусім видань НТШ, ми, однак, при представленні авторів оминали їхні наукові звання, титули і т. д., залишаючи тільки ім'я та прізвище. Видання Товариства повинні об'єднувати усіх науковців, незалежно від їхніх посад, титулятури, громадського чи політичного становища. За основу служить наукова вагомість та актуальність тематики праць.

У Записках дотримуємося норм правопису, який усталений на Україні, при максимальному збереженні особливостей (зокрема у сфері лексики) мови авторів. Це стосується також членування текстів на речення, пунктуації.

Опрацювання староукраїнських текстів, використовуваних у статтях у вигляді цитат чи публікованих окремо, здійснене відповідно до існуючих правил публікації пам'яток української мови з урахуванням практичного досвіду публікації історичних джерел. Це стосується і текстів, писаних іноземними мовами.

Усі графічні варіанти кириличних букв передано буквами сучасної української абетки. У текстах зберігаються букви ъ, ѡ, ѣ, ѧ, а також ѣ. Графічні варіанти е передаються буквою е, що відповідає, в залежності від місця розташування їх у слові, сучасному е або є. Інші літери піддаються зміні, за винятком текстів-діпінті чи тих окремих літер, написання яких має принципове пізнавальне значення для розкриття змісту.

Після текстів кожного документа (листа), публікованого в розділі «Матеріали», подано легенду-вказівку про місце його зберігання, тут же позначено характер джерела. Публікацію матеріалів супроводжує короткий вступ, підрядкові та реальні примітки.

Редактори щиро дякують усім, хто сприяв підготовці першого тому Записок та допомагав у перекладах статей і резюме до них, у передруках, виготовленні ілюстрацій.